

Reglerne på dette område er ganske klare. Så længe de offentligt ansatte udtaler sig for egen regning og om deres eget arbejdsområde, har de naturligvis ytringsfrihed. De skal bare gøre opmærksom på, at de taler på egne vegne, når det er deres arbejdsplads og deres funktion, de udtaler sig om.

Jeg er da meget enig med fru Line Barfod i, at det er skidt, hvis 25 pct. mener, at der er begrænsninger af deres ytringsfrihed, men jeg kan faktisk ikke rigtig forstå, hvis det skulle være tilfældet. Det kunne måske også være en nem måde at komme om ved en pligt til at udtale sig på. Det kunne måske være et nemt figenblad for ligesom at undlade at sige noget, som man måske alligevel følte man burde have sagt, men som man måske af den ene eller den anden grund alligevel ikke havde så let ved at komme af med; det skal jeg ikke kunne svare på. Men jeg er meget enig i, at 25 pct. er for meget, og at folk – så længe det, de siger om deres arbejdsplads, er fornuftigt, ordentligt og rimeligt – skal stå frem med det, hvis der er noget at kritisere.

Kl. 21:15

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Line Barfod.

Kl. 21:15

Line Barfod (EL):

Jeg er enig med Venstres ordfører i, at formelt har offentligt ansatte ytringsfrihed. Men når de gang på gang oplever, at andre offentligt ansatte, som bruger deres ytringsfrihed, bliver udsat for sanktioner og i mange tilfælde fyring, er det vel ikke så mærkeligt, hvis de bliver bange for at ytre sig.

Vi har jo brug for, at de ytrer sig og kommer frem med den viden, de har, f.eks. om hvordan det går på det sociale område, så der f.eks. bliver taget hånd om sagerne om udsatte børn, før det går helt galt. Men når man oplever, at hvis man bruger sin ytringsfrihed, risikerer man at blive mødt med sanktioner, bl.a. af Venstres velfærdsminister, som i stedet for at reagere på, at der er brug for at se nærmere på, hvordan tingene foregår på det sociale område, siger, at det skal undersøges, om de offentligt ansatte, der er stået frem, skal udsættes for en sanktion. Og når man kan opleve, at nogle i kommunerne osv. bliver fyret, hvis de står frem og fortæller om problemer – vi har set, at en ambulancefører er blevet fyret, fordi han har fortalt, at folk risikerer at dø – så er det vel ikke så mærkeligt, hvis de offentligt ansatte er bange for sanktioner, hvis de bruger deres ytringsfrihed.

Kl. 21:16

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 21:16

Kim Andersen (V):

Jeg tror ikke, at de offentligt ansatte generelt set er bange for at bruge deres ytringsfrihed. Jeg tror, at alle i det her land, uanset om de er privatansatte eller offentligt ansatte, er klar over, at vi har ytringsfrihed, og at også offentligt ansatte naturligvis er velkomne til at bruge deres ytringsfrihed, med de forbehold, som jeg nævnte i min ordførertale.

Selvfølgelig kan der i ethvert system være misforståelser, men der kan jo også være en medarbejder, som misbruger sin ytringsfrihed til at sprede falsk information eller viderebringe rygter, som skader arbejdspladsen, institutionen eller virksomheden, uden at det sagligt set har hold i virkeligheden. Det skal man naturligvis også kunne gøres ansvarlig for.

Jeg ser ikke det problem, som fru Line Barfod ser. Men jeg vil gerne sammen med fru Line Barfod være med til at opfordre de offentligt ansatte til på en indsigtfuld, faglig og kvalificeret måde at bruge deres ytringsfrihed maksimalt.

Kl. 21:17

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Der er ikke flere korte bemærkninger, så tak til ordføreren. Så er det fru Karen Hækkerup som ordfører.

Kl. 21:18

(Ordfører)

Karen Hækkerup (S):

Forslaget om at oprette et nævn til sikring af offentligt ansattes ytringsfrihed virker utrolig fornuftigt. Alligevel er vi hos Socialdemokraterne kommet frem til, at vi i forhold til, hvad der er behov for, synes det er en tand for meget.

Når vi er nået frem til det, er det, fordi der er kommet en vejledning fra Justitsministeriet, som netop sikrer offentligt ansattes ret til at ytre sig. Her udtrykker man endda også, at man betragter det som en god ting, at offentligt ansatte ytrer sig, fordi de jo har en viden. Det understreges også, at man ikke skal indhente tilladelse eller accept fra sin ledelse, inden man ytrer sig. Man har altså mulighed for at ytre sig, og man har også mulighed for at få hjælp af både sine tillidsfolk og af sin fagforening, hvis man kommer i problemer. Endelig har man også ombudsmandsinstitutionen, som man kan ty til, hvis noget går galt.